

Forhandling**Lissa Mathiasen (S):**

Loven om udskillelse af udgifterne til fællesantenneanlæg fra huslejen skulle, som det også er nævnt i fremsættelsestalen, have været revideret i folketingsåret 1993-94, men som det også fremgår af bemærkningerne, var der bred enighed om at udskyde revisionen et års tid og så til gengæld få mulighed for at få et bedre erfaringsgrundlag. Det var vores håb, at vi med den bedre tid dermed også fik sikret, at eventuelle ukrudtsplanter blev luget væk. Her tænker jeg bl.a. på de urimeligheder, der har ligget i, at man f.eks. ved leje af en garage eller et kælderlokale også kom til at betale til fællesantenneanlægget.

Med dette lovforslag kan jeg konstatere, at vi har fået indfriet vores håb, idet der lægges op til, at kun reelle modtagere fremover skal betale. Det er godt, og det glæder vi os over.

Så er der et andet spørgsmål, nemlig muligheden for det individuelle fravalg. Vi har hele tiden været meget optaget af, at dette blev sikret. På den baggrund er vi også meget optaget af, om den teknologiske udvikling i løbet af de næste få år vil sikre dette. Det håber vi, og det tror vi faktisk også, men jeg forstår, at der også fra boligministerens side med den foreslåede revisionsklausul er givet den garanti, at skulle det ikke være tilfældet, er man indstillet på at tage netop det spørgsmål op igen i folketingsåret 1997-98, og det er vi også godt tilfredse med.

Jeg tror ligeledes, at det er rigtigt, at vi også mere generelt lægger op til igen at se på denne lovgivning om få år, idet vi kan konstatere, at udviklingen går meget hurtigt på dette område, hvilket meget vel kan betyde, at der bliver behov for nye justeringer.

Med disse få bemærkninger kan vi støtte det fremsatte forslag, og jeg kan tilsvarende sige, da De Radikales ordfører, hr. Jørgen Estrup, ikke har mulighed for at være til stede, at de også kan støtte lovforslaget.

Erling Oxdam (V):

I Venstres ordfører hr. Per Larsens fravær har jeg påtaget mig ordførerskabet.

Venstre er af den opfattelse, at det foreliggende lovforslag på mange punkter betegner en forbedring i forhold til de i øjeblikket gældende regler. Dette gælder først og fremmest bevarelsen af hovedsigtet med loven fra 1992, nemlig at

udgifter til fællesantenner, ligesom f.eks. telefonabonnement, holdes uden for den egentlige leje og dermed uden for boligstøtte, både i privat og almennyttigt byggeri. Kun beboelseslejligheder og erhverv med stik skal for fremtiden betale antennebidrag.

Endvidere kommer der nærmere regler for beboernes fravalg af programmer og programpakker. Tidligere var der helt frit valg. Nu er der altså tale om fravalg, og kun hvis en ny programforsyning bevirker en stigning i afgiften på mere end 180 kr. pr. år pr. lejemål, inklusive hvad der har været af forhøjelser på den konto de sidste to år, kan lejeren fravælge programmet respektive programpakken. Herom er der nærmere foreskrevne regler for en procedure, som må siges at være temmelig bureaukratisk og firkantet.

Til gengæld kunne man spørge: Hvor kommer de 180 kr. fra? Hvem har fundet på det tal? Og her vil jeg så sige, når det nu står i loven, at der er suppleret med en stigningsregel på 2 pct. tillagt en tilpasningsprocent.

Hvis ejendommens fællesantenneanlæg ikke giver mulighed for individuelt fravalg, må det ombygges, og udgifterne herved skal betales af lejerne efter en nærmere procedure. En fordel er det også, at specifikationskravet med hensyn til ophavsretsydelser er bortfaldet. Det er en fordel for udlejerne, men måske ikke direkte for lejerne, som så ikke kan se, hvad det koster.

Men der er også mangler ved dette forslag. Det administrative besvær er for stort i forhold til boligstøttebesparelserne, og der bør indføres en bagatelgrænse for opstilling af antennebudget, således at det kan komme på lejen, hvis det er småbeløb. Antenneudgifterne bør beregnes efter normtal, f.eks. med hensyn til almindelig administration, og administrationshonoraret dækker ikke administrationsomkostningerne.

Til sidst vil jeg spørge ministeren: Hvordan kan det være, at ministeren i sin skriftlige fremsættelse af lovforslaget siger: »Videre foreslås, at det præciseres, at antennebudgettet baseres på de faktiske udgifter i det private udlejningsbyggeri, mens der i det almennyttige byggeri, ældreboliger og andelsboliger vil være valgfrihed mellem de faktiske udgifter og de budgetterede? Er det en favoritstilling, ministeren ønsker at give det almennyttige byggeri, eller har han mistro til de private udlejere, siden man ligefrem i lovforslaget bestemmer dette, synes jeg, skæve forhold? Det kunne jeg godt tænke mig at få svar på.